

Quán "Không"

Tác Giả: Saigon Echo s□ u tầm
Thứ Hai, 13 Tháng 2 Năm 2012 12:55

Một vài th□□ng gia lập nghiệp tay trắng, sau khi m□□c r□□t nhiều tiền nhờ vì buôn bán trong thị trường không ổn định, khi anh ta trở nên phá sản, n□□n ch□□ng ch□□t.

Nghĩ mãi không tìm ra cách gì quy□□t, anh ta bèn ra bờ sông thả.

Vào lúc canh ba một đêm n□□, anh ta đến trên bờ sông, bỗng nhiên nhìn thấy một thi□□u n□□ đang ngồi khóc th□□m th□□t, anh bèn đến hỏi cô gái:

- Có chuyện gì mà đêm hôm khuya kho□□t cô ngồi khóc một mình ở đây?

Cô gái buồn bã nói:

- Tôi bỗng□□i yêu ru□□ng b□□, tôi không muốn sống n□□a, bởi vì không có anh □□y tôi không sống n□□i.

V□□th□□ng gia v□□a nghe xong lập□□c nói:

- □□! L□□nh□□, sao lúc ch□□a có bạn trai, cô có thể sống được.

Cô gái v□□a nghe xong liền bỗng□□ng□□nh và bỗng□□ngay ý định thả.

Ngay lúc đó v□□th□□ng gia n□□cũng ch□□t nh□□n ra r□□ng: Khi ch□□a giàu có ta v□□n sống bình thường, ta cũng tay trắng làm nên mà!

Lúc đó cô gái quay hỏi v□□th□□ng gia:

- Đêm hôm□□nh□□o nh□□v□□y, anh ra đây để làm gì?

V□□th□□ng gia □□m□□tr□□l□□i:

- □□... đâu có làm gì, ch□□là□□n□□b□□chút v□□y thôi!.

Thì ra, dù đã một□□t□□c□□nh□□ng th□□c□□cũng ch□□b□□ng lúc ta ch□□a có mà thôi. Đây là một□□tu□□giác□□n! Ph□□n□□n th□□h□□chúng ta□□ng sinh ra trong chi□□n tranh,□□n lên trong giai□□đ□□n□□đ□□t□□n□□c□□đói nghèo, gia□□n ch□□g□□i trong một□□chi□□c ba lô nh□□ng v□□n yêu□□đ□□i, tin□□ng vào□□ng□□ng lại□□i sáng thì□□đây□□i th□□i□□đ□□u có th□□t□□sa□□đ□□n tay trắng cũng ch□□ng□□đ□□n□□i nào, vì□□c□□đây ta có cái gì□□đâu! Ai th□□y□□đ□□c□□đ□□u này là có trí□□tu□□. Vì□□đ□□đ□□u, v□□t□□, thù□□h□□n th□□m chí□□yên sinh khi□□t□□m□□t□□x□□y ra, xét cho cùng□□ng ch□□th□□t cho mình.

Nh□□quán không nên□□ng□□i con gái trong□□câu□□chuyện trên khi□□m□□t□□ng□□i yêu nghĩ□□ng không có

Quán "Không"

Tác Giả: Saigon Echo s̄u t̄m
Thứ Hai, 13 Tháng 2 Năm 2012 12:55

nḡ i yêu thì không s̄ng n̄ i, ch̄ t th̄ y rõ r̄ng tr̄ c khi ch̄ a ḡ p “k̄ ph̄ n b̄ i” kia thì ta v̄ n s̄ng vui, lī n l̄ p t̄ c đ̄ i ý không tr̄ m mình xū ng sông n̄ a. Nḡ i th̄ ng gia tr̄ ng tay cũng đ̄ i ý khi nḡ ra r̄ng tr̄ c đây ta cũng t̄ tay tr̄ ng mà lên. B̄y gī tr̄ ng tay nh̄ ng cũng ch̄ b̄ ng ngày x̄ a ch̄ ch̄ a m̄ t mát tí gì.

Con nḡ i sinh ra đ̄ i v̄ i hai bàn tay tr̄ ng và dù thành công hay th̄ t b̄ i thì cũng tr̄ v̄ cát b̄ i v̄ i hai bàn tay không, v̄ y thì s̄ gì v̄ i đ̄ c m̄ t, có không, vì vô th̄ ng thay đ̄ i v̄ n là b̄ n ch̄ t c̄ a cū c đ̄ i này. Chúng ta hãy quán chī u th̄ t sâu s̄ c vào s̄ chuȳ n bī n vô th̄ ng c̄ a cū c đ̄ i đ̄ s̄ng bình th̄ ng tr̄ c m̄ i bī n đ̄ ng có th̄ x̄ y đ̄ n v̄ i ta b̄ t c̄ lúc nào.